

περιγητηλίκι

περιγητηλίκι, το, ουσ. [από το περιηγούμαι], άσκοπη περιδιάβαση, το σεργιάνι, το χάζεμα: «απ' τη μέρα που του 'πεσε το λαχείο, είναι όλο περιγητηλίκι». Το η του ρ. ηγούμαι απαλείφεται για ευκολότερη προφορά·

- το ρίχνω στο περιγητηλίκι, σεργιανίζω άσκοπα εδώ κι εκεί, τριγυρίζω άσκοπα: «απ' τη μέρα που παντρεύτηκε μια πλούσια γυναίκα, το 'ριξε στο περιγητηλίκι».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας